

Mezinárodní juniorský turnaj v Amsterdamu

White House Juniors 2009

V pátek v poledne jsme se Soňou vyrazily ověšené jako vánoční stromečky vlakem směr Praha. Naší plánované aktivitě – EW biddingu jsem naprosto nečekaně a neplánovaně hned v úvodu cesty učinila za dost, když jsem se pokoušela zastrčit do sedadla před sebou zadání, abych si ho nemusela držet v ruce, a ono tam zapadlo, což se ale nakonec vzešlo, protože jsme alespoň během cesty stačily prokonzultovat celý systém☺

Po příjezdu do Prahy už na nás čekal minibus se všemi ostatními účastníky – Markétou a Kajkou, které hrály s námi v týmu, juniorskou repre – Michalem, Milanem, Pavlou a Janou a pak také sestrou Michala Martinou, která nám jela především fandit a pak také poznávat Amsterdam☺. Cestu zvládli Michal s Milanem ve výborném čase, dokonce jsme vůbec nebloudili, a tak jsme dorazili na místo kolem jedné v noci, přivítali se s našimi hostiteli Ine a Johnem, upravili pokojík tak, aby se tu vyspalo 6 holek (Pavla s Michalem spali ve vlastním pokoji, Milan dole a Ine s Johnem v karavanu před domem), což obnášelo především nafoukání matrací a pak už jsme šli po náročném cestovním dni na kutě.

V sobotu jsme vstali kolem deváté hodiny a po snídani někteří zájemci vyrazili v čele s Johnem na prohlídku Amsterdamu. Procházka byla úžasná, prošli jsme se kolem vyhlášených coffee shopů (ale nenavštívili jsme je ☺), také jsme na Michalovo přání prošli „Červenou uličkou“ a navštívili jsme obchody s tulipány, kterých tam bylo nekonečně mnoho. Vrátili jsme se až kolem páté a pak následovala sehrávková a dražební soutěž. Společně jsme rozebrali nedostatky v systému a pak jsme až do rána hráli různé hry nebo si povídali.

V neděli odpoledne jsme měli hrát v restauraci přátelský turnaj, očekávaný holandský tým však nedorazil a Rakušáci s námi hrát nechtěli (asi se nás báli ☺), a tak jsme si nakonec zahráli proti sobě, vyhráli favoriti, no a pak už jsme jeli k Ine a Johnovi, psychicky se připravovat na zítřek ☺

V pondělí to tedy začalo. V prvním zápase jsme hrály proti našim juniorům a dopadly jsme bídně (11 VP). Následně jsme se trochu spravily na Izraeli U20 (remíza) a hlavně na domácím týmu U20 White (22 VP). Pak přišly velice sympatické holandské holky, od kterých jsme se chtěly opět trochu odrazit, ale nakonec bylo vše jinak a vybojovaly jsme pouhé 3 VP. Tím započala naše nešťastná šňůra. NTL U25 Red si ze zápasu s námi odnesl 24 VP (tudíž my pouhých 6 VP) a nakonec jsme jen těsně porazily England U20 (16:14), který však patřil k slabším týmům a určitě jsme mohly uhrát lepší výsledek. České juniorské repre se také příliš nedařilo a ve výsledkové listině kroužili kolem nás.

Úterý se nám velice vydařilo. Začaly jsme sice prohrou s England U25 12:18, ale následovala výhra 19:11 nad NTL U25 (kteří skončili celkově 6.!), pak nad Itálií 17:13 (skončili 4.!!) a nakonec jsme (i když jen těsně) porazily Izrael 16:14, který nakonec celý turnaj vyhrál!!! Poté jsme ještě získaly povinné vítězství nad Irskem (23:7), který byl viditelně nejslabším týmem celého turnaje. Úspěšný den jsme zakončili naprosto stupidní prohrou 20:10 s Poland U20, který jsme nebyť především mých opravdu velmi velmi hloupých chyb (hlavně z únavy z náročného dne a nepozornosti) mohly úplně v klidu porazit ☹. Úterní bridžování jsme tedy zakončili u baru, protože jsme to někteří opravdu hodně potřebovali ☺. Ti, co ještě měli sílu, pak doma hráli různé deskové hry a poker.

Ve středu jsme začali pěkně, nejprve jsme porazili Francii U25 22:8 (která mimochodem skončila 5., když už jsme u toho ☺), následovalo vítězství 16:14 nad Norskem, ale pak už jsme se vezly opět z kopce dolů ☹. Na Rakousku jsme udělaly 11 VP, na Dánsku taky a pak přišel viewgraph se Švédy. Nervozita z vysílání „v přímém přenosu“ a nejspíš už i únava způsobila prohru 7:23. Nepříliš slavný den jsme zakončily prohrou s Chorvatskem 13:17.

Doma večer následoval obvyklý program, tentokrát jsem se k pokeru přidala i já a, přestože jsem ho hrála asi podruhé v životě, jsem ho po asi čtyřhodinovém boji vyhrála ☺

Ve čtvrtek jsme opět začaly velmi solidně, nejprve jsme vyhrály s Německem 22:8, pak s Rumunskem 25:5 a následně jsme s French girls vyválčily výhru 16:14. Z následujících dvou zápasů jsme si ovšem odnesly celkem jen 10 VP, nejprve jsme prohrály s Polskem U25 2:25 a pak se slabší Belgií 8:22, díky čemuž **jsme se tedy ve výsledkové listině umístily „až“ 16. z 24 týmů, zatímco juniorská repre skončila 13.**

V pátek se bojovalo o konečné umístění na prvních čtyřech místech, zatímco ti, co se tak vysoko neprobojovali, hráli soutěž týmů for fun. Michal s Pavlou dali přednost tenisu, Jana psala ročníkovou práci, a tak jsme z Havířova hrály pouze já se Soňou v týmu se dvěma sympatickými Holanďany, Kajka s Markétou hrály s Angličany a Milan v nějakém smíšeném týmu. Tuším, že nakonec se oba naše týmy dělily o 7. místo a Milan se svým týmem skončil někde pod námi. WHJ nakonec vyhrál Izrael, druhé skončilo Polsko U25 a třetí místo vybojovalo Švédsko v týmu s nejmladším hráčem celého turnaje, 16-tiletým Mikaelem Gronkvistem. Po jako obvykle výborné večeri následovalo vyhlášení vítězů a předávání cen nejen jim, ale i všem zúčastněným.

V sobotu se k juniorům přidali také sponzoři WHJ a hrál se Patton. Já se Soňou jsme se domluvily na hru s Belgičany, Markéta-Milan a Michal-Martina vytvořili jediné české družstvo a Kajka přibrala do týmu k Pavle s Janou jakéhosi Izraelčana. Já s Joramem i Soňa s Toothbrushem si velmi rozuměli, a tak jsme nakonec vybojovali třetí místo! Večer jsme opět hráli různé hry s našimi pravidelnými hosty Richiem a vedoucími turnaje Goanem a Frankem. Vedle deskovek a pokeru jsme si také někteří zahráli anglicky KONTAKT, což bylo velmi zábavné ☺.

V neděli jsme vstali již kolem osmé, nasnídali se, nabalili, rozloučili s našimi skvělými hostiteli Ine a Johnem, a přestože se některým určitě ani odjíždět nechtělo (ani naši dodávce nejspíš, protože to hodnou chvíli trvalo, než se podařilo nastartovat ☺), jsme vyrazili zpět domů do ČR. Cesta utekla vcelku rychle (většina z nás ji prospala ☺) a už jsme byli v Praze, kde jsme se rozloučili a já se Soňou jsme rychle běžely na vlak. Protože už jsme pomalu zase měly bridžový „absták“, tak jsme celou cestu procvičovaly dražbu ☺. S vlaky byly menší komplikace (prostě měly zpoždění, jako vždy), takže nás nakonec museli přijet „zachránit“ do Ostravy mí rodiče, za což jsme jim byly velmi vděčné, jinak bychom asi museli přespat na tamějších nádraží.

Závěrem bych chtěla poděkovat především Ine s Johnem (kteří si však tuto reportáž bohužel nepřečtou, leda bych ji přeložila do angličtiny) za všechno, co pro nás dělali, protože toho bylo hrozně moc, výborně se o nás starali (nejen o nás, ale i o zlepšování našich bridžových schopností a dovedností ☺) a byli také moc milí a vždy připravení nám s čímkoliv poradit či pomoci ☺ **Také našim trenérům, kteří mají největší zásluhu na tom, že jsme se tohoto výborného mezinárodního turnaje mohli zúčastnit, protože nás nejen k bridži přivedli, ale především se starají o náš neustálý bridžový výkonnostní růst** (a také o růst neustále začínajících nových bridžistů). **Jsme opravdu vděčné za příležitost hrát tento turnaj, protože jsme si ho velice užili a dalo nám to mnoho po všech stránkách, nejen nás to posunulo bridžově zase o kus dál, ale získali jsme spoustu skvělých zážitků a hlavně se seznámili s fajn lidmi napříč nejen celou Evropou.** Takže chci říct jedno: **hrajte, hrajte, hrajte a pracujte na sobě, protože to má smysl a to vynaložené úsilí se vám mnohonásobně vrátí zpátky ☺**

Magda Tichá